Kerstlezing 1975 (Over Christusbewustzijn)

december 1975
lezing 239

"Gegroet, vrienden. Zegeningen vloeien rijkelijk vanuit je innerlijke wezen naar buiten de wereld in en vanuit je omgeving weer terug naar je innerlijk.

De geboorte van Christus is niet alleen een feest**,** maar ook een symbool van geboren worden, de geboorte van een entiteit, een menselijk wezen, maar ook van nieuwe uitingen, van nieuwe manieren om God in het leven te laten zijn, de geboorte ook van nieuwe niveaus van bewustzijn. De viering van een geboorte kan alleen maar komen na de viering van wat jij als dood ervaart. Het is een eindeloze keten, een onafgebroken stroom van bewustzijn, en iedere geboorte brengt altijd opnieuw vreugde. Dood is niets anders dan een andere vorm van geboorte. Het is simpelweg de keerzijde, die gesymboliseerd wordt in jullie religieuze geschiedenis door Pasen, de opstanding die op de dood volgt.

Op een bepaald moment in jullie geschiedenis moest geboorte gevierd worden met en gesymboliseerd worden in het verschijnen van een menselijk wezen. Het menselijk bewustzijn bevond zich toen nog vooral op een uiterlijk niveau. Alles was uiterlijk. Nu kwam er een man, zo zuiver dat de Christus zich in hem kon openbaren in een mate die nog zelden, zo ooit, op het stoffelijk niveau ervaren was.

Maar het is een misverstand om te veronderstellen dat de wederkomst van de Christus op dezelfde manier vorm zal krijgen. De Christus leeft in iedereen en in alles dat ademt en bewustzijn heeft. Door jullie werk, geliefde vrienden, is aan de Christus het leven geschonken. Bij elke

stap die je op je pad zet waarbij je een misvatting, negativiteit, een blokkade, iets destructiefs, een probleem, onwetendheid ontdekt, vind je een directe belemmering voor de Christus in je.

In de Nieuwe Tijd is de energie, de stuwkracht, de machtige kracht van de Christus opnieuw herrezen. Het is bepaald geen weekhartige, gedweeë kracht. Het is een reusachtige kracht. Met zijn sterkte stort deze kracht zich in jullie aardse sfeer uit en zij die er klaar voor zijn en de moed hebben - de innerlijke moed om ruimte voor vreugde, voor plezier, voor extase te maken - kunnen de Christus in zichzelf ervaren. Jullie kunnen de Christus in je geboren laten worden. Deze vreugde, deze extase, deze totale vrede kan alleen maar ervaren worden als je je ziel zuivert, want anders word je angstig en op een negatieve manier beperkt en houd je die vreugdevolle en extatische ervaring af. Die kun je niet verdragen. Je creëert omstandigheden die ellende en duisternis lijken te rechtvaardigen, maar die ellende en duisternis moet je wel zoeken. In de mate waarin je zuivering afwijst, ontbreekt je de moed om betere wegen in te gaan, nieuwe wegen in je die zich met kracht aandienen. Zij laten je zien dat het leven goed is. Je kunt het je veroorloven om gul te zijn. Je kunt het je veroorloven om anderen op hun best te laten zijn. Je kunt het je veroorloven om je kleine egoïsme op te geven en liefdevol te zijn. Je kunt het je veroorloven om moedig te zijn en de waarheid te riskeren. Je kunt het je veroorloven om nederig te zijn en het beste zal tot je komen omdat je het kunt ontvangen.

Je giften, gesymboliseerd in de versierselen in je kerstboom, zijn helemaal echt. Je moet ze vaak herhalen, misschien in je dagelijkse meditatie, in je werksessies, in je groepservaringen, in je interacties met elkaar. Je kunt die giften verlevendigen door aan elkaar duidelijk te maken wat je bij die ‘offers’ ervaart, en door naar elkaar te luisteren met een open oor voor de waarheid en niet van: “Ik word afgewezen en voel me gekwetst en onbegrepen”. Als je luistert naar de waarheid, vind je de Christus in je. Dan ervaar je het grotere leven, het echte leven waaraan je zo veel meer deel hebt, je grotere wezen, je eeuwige werkelijkheid. Dan weet je dat je nergens bang voor hoeft te zijn, nergens om hoeft te rouwen.

Jullie, vrienden, die de dragers en instrumenten zijn in deze belangrijke tijd van de evolutie, leven eigenlijk in twee werelden tegelijk. In je bewustzijn begin je met te geloven in alleen maar deze wereld, die heel

werkelijk voor je is. En dat is ook belangrijk, want jouw taak is het om de stoffelijk wereld te doordrenken met de grotere spirituele werkelijkheid, waar je veel vaster in geworteld zit dan je beseft. Alleen: het afgescheiden bewustzijn slaagt erin dit niet te weten. Maar als je langzaam maar zeker op je pad je geest verruimt, is er plotseling een sprong en kom je er ineens achter dat er een ander bewustzijn is dat zo veel werkelijker is. Misschien ontdek je dit op het moment dat je een kanaal creëert, zoals jullie dat noemen. Steeds meer van jullie beginnen dat kanaal te creëren en komen er zodoende achter wie je echt bent. Kun je je een groter cadeau voor jezelf voorstellen dan om je in te spannen dit kanaal te creëren naar wat in jou de Christus is? De Christus in je is je ware identiteit, die alles weet en niets vreest en eeuwig leeft. Het is de jij die altijd in het licht gaat, die een wezen van het licht is, een wezen van energie, waarlijk onverwoestbaar.

Je bewustzijn is in deze beide werelden geworteld. Dit is je taak: de wereld die werkelijkheid is, in de uiterlijke sferen te brengen en zo het stoffelijke te doordrenken met het licht van de herboren Christus. Iedere minuut, iedere seconde wordt Christus geboren. Bij ieder nieuw besef, in elk sprankje nieuw bewustzijn, iedere ademtocht van liefde, iedere verandering van instelling wordt de Christus geboren, net zo lang tot alle lichtjes in jullie eigen zielen, die zich voortplanten in de zielen van anderen, bijeenkomen en verschijnen als een enorme zee van licht, als een zee van liefde, als een zee van intens vreugdevol bewustzijn.

Jullie gemeenschap groeit in diepte, in schoonheid, in waarheid, in liefde en in overvloed. Op die manier maken jullie steeds meer ruimte voor de Christus om je te leiden, te stimuleren, te beschermen en je lief te hebben. Je ontdekt een nieuwe gemeenschappelijkheid met elkaar, terwijl jullie toch als vreemdelingen zijn begonnen, met muren om je heen. Maar die muren beginnen af te brokkelen. Wat de illusie had van gescheiden te zijn, blijkt nu wat het altijd al was en echt is: een eenheid van bewustzijn, een liefde tussen de verschillende aspecten van God. Ieder van jullie is een prachtig aspect en individualisering van God. Je leert dit zien en ook dat dit niet je persoonlijkheid kleiner maakt, maar juist een brug slaat, een prachtige gouden brug van de een naar de ander. Deze boodschap, vrienden, brengt je in je meest innerlijke wezen en maakt misschien dat je er meer van bewust bent dan ooit tevoren. Deze woorden kun je vertalen in je eigen nieuwe bewustzijn van je ware identiteit, waar je je nieuwe eeuwige werkelijkheid

ontdekt, je eeuwige liefde en schoonheid en geborgenheid, want je hoeft niet meer bang te zijn voor of je te wapenen tegen iets of iemand."

VRAAG: Een van onze groepen, die als helpers op het pad met kinderen werkt, is begonnen met wat we noemen een kinderseminar. Daar bespreken we de problemen van het werken met kinderen. Een van de onderwerpen voor onze volgende bijeenkomst is seksualiteit in kinderen. Ik vroeg me af of u de kinderen er vanavond iets over kunt vertellen, en ons, die met de kinderen werken, kunt helpen.

"Natuurlijk is het fantastisch dat de oude taboes opgeruimd worden. De oude voorschriften die van seksualiteit een smerig, met schuld beladen geheim maakten, gelden niet meer. Het is belangrijk dat een opgroeiend menselijk wezen deze prachtige kracht, deze goddelijke kracht kent en leert accepteren. Tegelijkertijd is het net zo belangrijk om je te realiseren dat hoe groter een kracht is - of het nu de seksuele of welke andere spirituele kracht is (en er zijn er vele) - er ook een des te grotere mate van volwassenheid wordt vereist (en jonge mensen kunnen volwassen zijn) en dat betekent een gevoel van verantwoordelijkheid en zelfdiscipline.

Zelfdiscipline staat hier niet voor een afzien van plezier, maar voor een constant proces van zelfzuivering, eerlijk en waarheidsgetrouw, voor een verbintenis tot groei. Als deze diepe, oprechte verbintenis tot zelfdiscipline er niet is, is er geen draagvlak voor de seksuele kracht die zich dan uit in destructiviteit. Het is belangrijk dat je dit begrijpt. Het is ook belangrijk dat je je realiseert dat seksualiteit zonder een liefdevol hart oppervlakkig en niet vervullend, leeg wordt, en altijd tot schuld leidt, hoe de zeden en normen van de maatschappij om je heen ook mogen zijn. De schuld is dan een innerlijke schuld voor het op een zelfzuchtige manier willen grijpen van een pleziertje, zonder liefde. Alleen als je die liefdevolle houding aankweekt, kun je vrij van schuld zijn en daardoor in staat zijn om van alles te genieten, ook van seksualiteit."

VRAAG: (van een kind): Ik wil weten waarom ik zo'n haast heb in mijn leven.

"Je hebt zo'n haast omdat je je zorgen en je angst uit je leven wilt

houden. En dat hoeft helemaal niet. Er zijn mensen om je heen die je willen helpen om je zorgen te voelen en die met je te onderzoeken. Door je angst te ontkennen word je veel banger dan je oorspronkelijk was. Ik zou dus zeggen: als je weer eens die haast voelt opkomen, sta dan even stil en kijk maar eens waar je bang voor bent, waar je je zorgen over maakt, wat je negatieve gedachten zijn en vertel dat aan je helper. Praat erover in je sessies en met je vrienden op het pad die meer ervaring hebben en je kunnen helpen. Dat maakt je vrij van die angsten en dan kun je weer rustig worden. Heel goed dat je deze vraag gesteld hebt."

VRAAG: Mijn dochter heeft weinig energie, vooral 's ochtends. Het is dan heel moeilijk voor haar om op gang te komen. Ik weet dat het ook met haar karakter te maken heeft, maar wat is de diepere betekenis van dit probleem en kan ik er iets aan doen?

"Het betekent dat ze heel veel energie op een kunstmatig opgevoerde manier gebruikt. Er zit veel seksuele energie in, waarvan ze niet weet hoe ze ermee moet omgaan. Dat leidt tot grote gejaagdheid en dat weer tot een hyperactiviteit die niet echt organisch of harmonieus is. Ze raakt dan uit balans en op bepaalde momenten is er gewoon geen energie. Daar kun je waarschijnlijk niet direct iets aan doen, maar je begrip en het feit dat je ervan weet kan op een ander niveau van werkelijkheid al effect hebben."

VRAAG: Ik merk dat ik heel wantrouwig en angstig ben en daardoor niet meer in staat ben iets te creëren en mijn werk te doen en er ook nog financieel uit te komen. Ik vraag me af of u me kunt helpen.

"Dit eerste stadium van je pad is heel moeilijk, echt een gevecht. Hoe verder je komt, hoe gemakkelijker het wordt. Maar in deze eerste fase is het heel moeilijk om je maskerzelf af te leggen en naar je lager zelf te kijken zonder uit het oog te verliezen dat je ook een hoger zelf hebt. Je hebt dit maskerzelf voor je hoger zelf aangezien. Het is tamelijk ingewikkeld om van dit maskerzelf af te komen, want als je je alleen maar op het lager zelf richt, word je wanhopig. Maar als je dan terug valt op je maskerzelf, ben je weer precies waar je bent begonnen. Je wanhoop is dat je geen onderscheid kunt zien tussen het maskerzelf en het hoger zelf. En je gelooft dat als het maskerzelf van je wordt

weggenomen, je uit elkaar zult vallen en een slecht mens zult worden. Maar je kunt er niet onderuit dat je een lager zelf hebt, dat het nooit mooi is en dat het dat ook niet kan zijn omdat het een misvorming is van schoonheid. Daarom moet je bidden voor moed en kracht en vertrouwen om er doorheen te gaan en zo het echte hoger zelf te vinden, niet de valse uitvoering ervan. In deze beginstrijd raad ik je aan jezelf open te stellen voor alle hulp die er hier voor je is. Geef jezelf aan elk aspect dat het padwerk je te bieden heeft en je zult er doorheen komen. Je hebt ook meditatieve steun nodig om tot een volledige verbintenis te komen met de moed en het vertrouwen dat de Christus in jou geboren kan worden omdat je door je lager zelf heengaat en het er niet bij laat zitten. Je wantrouwen is de manifestatie van je innerlijke gebrek aan vertrouwen dat er een echt hoger zelf in je is. Je wantrouwen is dat je diep in je hart weet dat je maskerzelf niet echt is en die onechtheid projecteer je op de buitenwereld. Want het is een menselijke zwakheid om altijd van anderen te geloven wat zij over zichzelf voelen Mensen durven niet te veronderstellen dat anderen anders zijn. Als je het echt wilt, kun je over die hindernissen heenkomen."

VRAAG: (van iemand anders) Ik voel óók dat ik mijn hogere zelf behoorlijk wantrouw. Zelfs u om hulp vragen is heel moeilijk voor me omdat een deel van mij per se wil blijven twijfelen en niet alleen wil blijven wantrouwen, maar de onwerkelijkheid van schoonheid echt wil bewijzen. En ik wil zo graag die stap doen en u om hulp vragen.

"Open je hart en de zegen die hier is zal erin stromen. Zeg de woorden: "Ik wil mijn negativiteit opgeven. Ik wil de waarheid van de God in mij zien." Zeg die woorden. En dan zal het zo zijn, dan moet het zo zijn, want dat is je bestemming, dat is je ware aard. Dat andere is alleen maar een tijdelijke slechte droom, maar wel een droom met een diepe bedoeling, een droom die een taak stelt. Jullie aardse levens zijn dromen die in feite taken zijn."

VRAAG: Ik wil graag uw hulp vragen voor ons crisisinterventie programma. We hebben geprobeerd uw aanwijzingen zo goed mogelijk te volgen. Maar voor zover ik het nu kan zien zijn er twee soorten houdingen: de ene is overbezorgd en onderzoekt alles en doodt elke spontaniteit en de andere geeft maar toe, eerder zorgeloos dan in een vertrouwen op spontane groei. Ik

merk dat we bij het bespreken van individuele gevallen steeds weer vastlopen in dit dilemma.

"Laat ik er dit over zeggen: als degene die in een crisis is geraakt, zelf om hulp vraagt, dan zullen de problemen betrekkelijk simpel zijn. Als iemand weigert te erkennen dat hij in crisis zit, moet hem dat niet opgedrongen worden. Wel is het belangrijk om hem te zeggen: "We denken dat je in een crisis zit. We zullen je graag helpen, als je dat wilt. Wil je dat niet, dan is dat je eigen verantwoordelijkheid." En laat het daarbij. Wat betreft de mensen die er open voor staan en erom vragen, heb je tot nu toe altijd gezien dat het echt helpt en heel effectief is. En wat betreft die tegengestelde stromingen waarin je verstrikt raakt, kan ik je alleen maar aanraden onmiddellijk de zaak los te laten als het gebeurt, en samen te vloeien door je innerlijk te richten op jullie innerlijke kanalen, op de leiding van Gods stem en die zal dan komen. Jullie komen wel tot een juiste balans tussen geven, uitreiken en bewegen, tussen spontaniteit en zorgvuldigheid. Die balans zullen jullie zeker vinden. Soms kun je de problemen bespreken met degene die om hulp komt, zonder er noodzakelijkerwijs een helpersessie van te maken. Soms hoef je er alleen maar te zijn met liefde en gebed en je aanwezigheid. Er bestaan geen regels voor. Alleen het intuïtieve contact is waardevol en betrouwbaar. En dat komt als je ervoor bidt."

VRAAG: Ik merk dat ik me er heel erg van bewust ben hoe mijn oordelen me pijn doen en mijn leven vergiftigen. Maar ik schijn het niet te kunnen stopzetten, die oordelen komen steeds weer op. Kunt u mij misschien helpen?

"Als dat weer eens gebeurt, sta er dan bij stil en vraag jezelf af: "Wat zou er gebeuren als ik niet meer oordeelde?" Experimenteer ermee. Je zult verschillende stadia ontdekken. Bijvoorbeeld: om te beginnen een leeg zwart gat waar je bang voor bent. Het is iets dat je niet kunt benoemen of ergens op vastprikken. Dat is de creatieve leegte waar je in moet. Van daaruit zullen je ware gevoelens bovenkomen. Je negatieve gevoelens - angst op een oppervlakkiger niveau - dekken dat lege zwarte gat af, althans: wat een leeg zwart gat lijkt. Je dient de moed op te brengen erin te gaan en het te leren vertrouwen. Wees er maar een poosje in om de ware jij te leren kennen.

Dit, vrienden, is wat ik jullie vanavond te bieden heb. Er zullen nog heel veel gelegenheden zijn waar jullie allemaal kunnen komen en je

vragen kunt stellen en mijn hulp en begeleiding kunt krijgen.

Laten we afsluiten door ons allemaal samen diep te richten op de Ene, die ene kracht die motiveert, dat ene leven waar jij een uiting van bent, die ene liefde die alles in stralende pracht zet, die ene vrede die alle begrip te boven gaat, die ene vreugde die vibreert en resoneert door de poriën van het universum waar jij deel van uitmaakt. Ga door met jullie taak om jezelf te zuiveren en zo dit grote licht te verspreiden en dragers van de Christus te zijn. De liefde die het universum omvat, die doordringt tot in elk deeltje van het universum, kan tot stand komen door jullie gezuiverde zielen. We zullen je daartoe inspireren. Laat deze liefde door je heen bruisen, en wees er één mee.

Wees jouw God. Wees de Christus.”

Een huwelijk

31 december 1975
lezing 239B

“Gods zegen, vrienden. Dit is een bijzonder vreugdevolle gelegenheid, een heilige gelegenheid. Voor ik jullie nu de speciale zegen geef en de speciale kracht die jullie samengaan aaneen smeedt, wil ik graag iets zeggen over de betekenis van het sacrament van het huwelijk in de Nieuwe Tijd, vergeleken bij andere tijden.

In het verleden is het huwelijk vaak ontaard tot een sociale en economische verbintenis en daardoor een gevangenis geworden, een gebod dat geen ruimte liet voor persoonlijke vrijheid en persoonlijke groei. Zo kon het niet doorgaan. Dus moest de kosmische pendule wel naar de tegenovergestelde kant uitslaan, althans voor een tijd. De oude structuur van het huwelijk moest afgebroken worden.

In de huidige fase van de spirituele geschiedenis hebben de uiterlijke lagen van de persoonlijkheid de ketenen verworpen. Bepaalde emotionele kanalen werden geopend zodat individuen hun liefde en hun aantrekkingskracht op de andere sekse konden ervaren op een energetischer en gevoelvoller niveau. Die gevoelens konden echter niet levend blijven door uitsluitend die emotionele kanalen te gebruiken. Het huwelijk werd een veel bedreigender onderneming toen het uitsluitend werd gebaseerd op de uitwisseling van gevoelens, op een verwante en wederzijdse stroom. De uiterlijke ketenen waren er niet meer - het ‘moeten’ was weg - en wat aan de ene kant een opluchting en bevrijding was, werd aan de andere kant voor hen die het huwelijk aangingen zonder zich bewust te zijn wat dat inhield - heel bedreigend. Nogal wat mensen vinden het tegenwoordig tijdelijk nodig - vanuit het gezichtspunt van hun eigen ontwikkeling - om nog geen diepe huwelijksverbintenis aan te gaan totdat zij werkelijk volwassen en er echt klaar voor zijn.

In de Nieuwe Tijd, bij padwerk zoals dit, waarbij je je richt op je innerlijke persoonlijkheid en je diep werkt aan het jezelf onder ogen zien en waarbij groei is, groeit ook de mogelijkheid om deze wederzijdsheid van het huwelijk in te gaan zonder vrees, zonder dreiging, de mogelijkheid ook om de gevoelens in stand te houden, de liefde, de seksuele stroom, de wederzijdse verhouding. Zo'n relatie in stand te houden behoort meer en meer tot de mogelijkheden. Aan jullie, vrienden die op het pad zijn, is werkelijk elke mogelijkheid gegeven om dit waar te maken. Wat je moet beseffen is dat dit wérk vereist, werk aan jezelf en werk samen, een voortdurende eerlijkheid en je bloot geven, een voortdurende acceptatie van de problemen en de onzuiverheden van elkaar. Werk er met moed aan en in vertrouwen, met geduld en in liefde. Gebruik alle intelligentie en wijsheid die je uit je innerlijke bronnen kunt halen, uit je goddelijke zelf.

Als je je daartoe verbindt, wordt het huwelijk de prachtigste, de opwindendste, de meeste groeistimulerende onderneming die je je maar kunt bedenken.

En nu specifiek jullie twee, geliefde vrienden. Jullie overeenstemming is waarlijk gezegend. Ga er met vreugde in en kijk verlangend naar een schitterend leven samen. Maar ga er ook in met de volwassen werkelijkheidszin die weet dat als je gevoelens vastlopen, je met nog grotere inspanning naar binnen moet om de betekenis van deze stagnatie te vinden. Werk samen, met elkaar en met al jullie vrienden, zodat de knopen steeds weer ontward worden.

In de Nieuwe Tijd wordt het huwelijk nooit gezien als een 'happy end', maar als een gelukkig begin - een begin dat werk vraagt maar werk dat in ieder geval gedaan moet als een ziel vooruit wil en de taak wil vervullen waarvoor zij in deze aardse sfeer gekomen is. En in jullie gezamenlijke vreugde en extase die nog zullen toenemen naarmate je verder komt, zul je de hoogste vorm van ontwikkeling, van groei en van geluk ervaren.

Ik zal nu jullie verbintenis aanhoren en je dan met jullie ringen de speciale zegen en kracht geven."

(Bruidegom en bruid spreken hun verbintenis naar elkaar uit.)

Gids tot de bruid:

“Wil je nu de ring die de bruidegom aan de vinger van de bruid zal doen, in mijn rechterhand leggen, de hand van het instrument die vol is van mijn energie? (de hand van Eva)

Dit symbolische maar ook werkelijke gebaar van de uitwisseling van de ringen staat voor het stromen van het vrouwelijke principe van ontvankelijkheid naar het mannelijke principe van het actief in beweging komen. Zoals jullie weten zijn beide principes altijd verenigd en samengesmolten in eeuwige harmonie in je innerlijke wezen. En als het uiterlijke wezen naar de melodie van deze uitwisseling in de ziel leert luisteren, komt deze vereniging ook buiten de ziel tot uiting. Wil je nu deze ring nemen en in de geest aan je bruid geven?

Als dat gebeurd is, wil de bruid dan de ring voor de bruidegom in de linkerhand leggen die vol is van mijn energie en gezegend is?

Mogen de tegenhangers van het actieve principe en het ontvankelijke principe in de ziel van de man opgenomen en waargenomen worden in de volheid van hun goddelijke betekenis. En moge dat intuïtief leiden tot het hoogste bewustzijn in de loop van deze ontwikkeling waar jullie allemaal voor gekozen hebben. Wil de bruid nu de ring aan de vinger van de bruidegom doen?

Jullie hebben hier de symbolen van zuiverheid, bevalligheid en licht gebracht. Moge je houding tegenover elkaar doortrokken zijn van de zuiverheid van jullie motieven. Deze zuiverheid moet tot uiting komen in vertrouwen, in goede wil, in de diepste eerlijkheid van heel je wezen, en in het gebed dat steeds weer gebeden moet worden om genade van God in je, om je liefde te geven, om je de stroom van je gevoelens te geven, om je afgesloten hart en je vastgelopen lichaam te openen. In deze zuiverheid van je gebed zul je antwoord krijgen, zoals al jullie gebeden altijd beantwoord worden. Moge de zoetheid jullie wezens omhullen. Mogen jullie elkaar en jezelf zien met de tederheid die bestaat en leeft en is, in het hele universum, in de hele schepping en die in elk wezen weerklinkt. Zoek die zoetheid in het diepst van je hart, en als je de intentie en de hang ernaar groter maakt, zul je die zoetheid vinden voor jezelf en voor elkaar. Moge het licht van wijsheid en waarheid je de weg tonen in deze prachtige verbintenis. En als je soms verward bent en in duisternis rondtast, wanhoop dan niet, want het licht schijnt altijd, ook als je het niet ziet. Weet dit, en het licht zal komen.

Ieder van jullie kan naar zo'n verbintenis streven als je dat oprecht wenst. En jullie, die voor deze drempel staan, geliefde kinderen van God, weet dat een verbintenis zoals deze, die gezegend is door de Christus, een veel diepere betekenis heeft dan jullie persoonlijke geluk. In jullie geluk vervul je een taak die zich voor je ontplooit en groeit. Op bepaalde manieren heeft die taak zich al laten zien, maar dat is nog pas een begin. Als twee menselijke wezens beiden verenigd in liefde aan hun taak werken, individueel en samen, vlamt er aan de spirituele kant van de werkelijkheid een glorie op die je niet kunt zien maar wel kunt voelen, steeds beter. Laten zij die alleen zijn, niet wanhopen. Zij kunnen op een andere manier net zo gelukkig zijn, zelfs terwijl ze misschien wel bezig zijn zich klaar te maken voor zo'n verbintenis.

Er zijn, geliefde vrienden, spirituele vormen van jullie liefde, van jullie verbintenis, van jullie gedachten, van jullie gevoelens, van jullie besluit. In die spirituele vorm, die bestaat uit een stralende materie, lopen jullie nu door een prachtige, lichtende poort een goddelijk land in. Goddelijkheid is er zelfs in jullie worsteling om je gevoelens te vinden, je innerlijke vrijheid, om de weg te vinden uit verwarring en om je eerlijk en oprecht aan elkaar te laten zien. Moed en schoonheid zullen de zegen hernieuwen die jullie nu gegeven is. Jullie zijn doordrenkt met een speciale kracht die je met je meedraagt.

Zoals ik al zei is jullie verbintenis gezegend in Christus, en het Christusbewustzijn groeit en vloeit in je innerlijke universum, bij jullie allemaal. Ga in vreugde en wees gezegend. Hoor de God in je."

Deze twee lezingen werden gegeven via Eva Pierrakos in 1975.
Oorspronkelijk op 1 maart 1976 uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titels: 'Christmas Lecture 1975' en 'The Wedding of Johan and Wendy'.
Vertaling door Ernst Winkler in 1993.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009